

Sygnatura akt: V GC 566/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz, dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa - (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko - K. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 197,00 złotych (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł w dniu 23 grudnia 2014r. przeciwko pozwanemu K. J. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym kwoty 1.358,01 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1190 zł liczonymi na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2003r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, kwoty 167,99 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania wierzytelności na podstawie art. 10 ust. 1 w/w ustawy oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód wykonał na zlecenie pozwanego usługi transportowe i wystawił wobec niego fakturę VAT nr (...) na kwotę 230 Euro (1.190,02 zł) z odroczonym terminem płatności. Pozwany nie kwestionował nigdy prawidłowości doręczenia faktury wraz z dokumentacją.

Zarządzeniem przewodniczącej z dnia 23 grudnia 2014r. sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu upominawczym, a w dniu 9 marca 2015r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł zarzut przedawnienia roszczeń wskazanych przez powoda oraz zarzut potrącenia należności w kwocie 916 Euro.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda potrzymał żądanie pozwu. Pełnomocnik pozwanego w piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2015r. podtrzymał stanowisko zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2013r. pozwany zlecił powodowi transport ładunku we Francji. Załadunek wyznaczono na dzień 16 września 2013r., a rozładunek w dniu 17 września 2013r. Wynagrodzenie powoda strony ustaliły w kwocie 310 Euro + VAT, płatne w terminie 60 dni od daty otrzymania faktury i dwóch dokumentów CMR.

Dowód: zlecenie transportowe nr (...) PS z 16.09.2013r. (k. 36 akt)

Pozwany w dniu 26 września 2013r. złożył powodowi reklamację z tytułu uszkodzenia przesyłki o wadze 800 kg.

Dowód: formularz zgłoszenia reklamacji (k.38 akt)

Pozwany w dniu 30 września 2013r. wystawił wobec powoda Notę Księgową nr (...), która obciążył powoda kwotą 856,34 Euro za uszkodzenie towaru, nota do zlecenia nr (...) /PS. (...) realizacji wskazano na 30 października 2013r.

Dowód: Nota Księgowa nr (...) (k.39 akt)

W dniu 30 września 2013r. pozwany zlecił powodowi transport ładunku z W. do Niemiec. Załadunek wyznaczono na dzień 30 września 2013r., a rozładunek w dniu 1 października 2013r. Wynagrodzenie powoda strony ustaliły w kwocie 230 Euro + VAT, płatne w terminie 60 dni od daty otrzymania faktury i dwóch dokumentów CMR.

Dowód: zlecenie transportowe nr 17/09/2013 (...) z 30.09.2013r. (k. 8 akt)

Przewóz został wykonany prawidłowo.

Dowód: list przewozowy CMR (k. 9 akt)

W dniu 7 października 2013r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 230 EUR, tj. 1.190,02 zł. Termin płatności wskazano na 30 listopada 2013r. Faktura została wysłana 9 października 2013r. i doręczona pozwanemu w dniu 14 października 2013r.

Dowód: faktura VAT nr (...) /2013z dowodem nadania i doręczenia (k. 5 –

7 akt)

W piśmie z dnia 25 listopada 2013r. powód w odpowiedzi na notę obciążeniową i reklamację poinformował, że przeprowadza ze swoim kontrahentem postępowanie wyjaśniające i odmawia pozwanemu zadośćuczynienia żądania zapłaty.

Dowód: pismo powoda do pozwanego z 25.11.2013r. (k.41 akt)

W dniu 25 listopada 2013r. pozwany został obciążony fakturą nr (...) na kwotę 916 EUR przez swojego zleceniodawcę firmę (...) z Francji z tytułu kosztów naprawy dwóch okapów przeciwsłonecznych uszkodzonych w czasie dostawy z 17 września 2013r.

Dowód: faktura z 25.11.2013r. z tłumaczeniem (k. 48 – 50 akt)

W dniu 30 listopada 2013r. pozwany wystawił wobec powoda Notę Księgową nr (...), którą obciążył powoda kwotą 59,66 Euro za uszkodzenie towaru, nota do zlecenia nr (...) /PS. (...) realizacji wskazano na 30 grudnia 2013r.

Dowód: Nota Księgowa nr (...) (k.40 akt)

W piśmie z dnia 5 grudnia 2013r. pozwany wskazał powodowi, że odpowiada za zlecony do przewozu towar i że klient pozwanego obciążył go kwotą 916 Eur.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 5.12.2013r. (k.45 akt)

W dniu 18 grudnia 2013r. powód wystosował do pozwanego pismo, w którym zapewnił o chęci wyjaśnienia reklamacji i o nieunikaniu ewentualnej odpowiedzialności.

Dowód: pismo powoda do pozwanego 18.12.2013r. (k.42 akt)

W dniu 19 grudnia 2013r. pozwany dokonał kompensaty otrzymanych od powoda faktur VAT nr (...) na łączną kwotę 664,20 Euro z wynikającą z not księgowych (...) należności pozwanego na łączną kwotę 916 Euro.

Dowód: kompensata umowna z 19.12.2013r. (k.44 akt)

W dniu 9 stycznia 2014r. powód poinformował pozwanego, że kontynuując postępowanie reklamacyjne doprowadził do przekazania sprawy ubezpieczycielowi przewoźnika.

Dowód: pismo powoda z dnia 9.01.2014r.(k.43 akt)

W dniu 10 stycznia 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 672,18 EUR z tytułu faktury VAT nr (...) na kwotę 310 EUR i faktury VAT nr (...) na kwotę 230 EUR.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 10.01.2014r. (k. 10 akt)

W dniu 23 stycznia 2014r. pozwany przelał na rzecz firmy (...) we Francji kwotę 66 EUR z tytułu faktury (...).

Dowód: przelew z dnia 23.01.2014r. (k.101 akt)

Pismem z dnia 14 stycznia 2014r. pozwany poinformował powoda o dokonanej kompensacie roszczeń powoda wynikających z powołanych faktur VAT i do zapłaty na rzecz pozwanego pozostała kwota 251,80 EUR.

Dowód: pismo pozwanego z 14.01.2014r. (k.46 akt)

W dniu 23 stycznia 2013r. pozwany poinformował powoda, że odszkodowanie wobec firmy (...) zostało potrącone przez tę firmę z wierzytelnościami pozwanego.

Dowód: pismo pozwanego z 23.01.2013r. (k.47 akt)

Mailiem z dnia 2 czerwca 2015r. księgowość firmy (...) potwierdził zapłacenie faktury na kwotę 916 EUR poprzez potrącenie z dwóch faktur na kwotę 450 EUR i \$00 EUR oraz przelew na kwotę 66 EUR.

Dowód: korespondencja mailowa z firmą (...) (k. 103 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), podpisanej w 1956r. w Genewie (Dz. U. Nr 49,poz.238 z 14 września 1962r.). Zgodnie z jej art. 1 ust.1 Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się.

Stosowanie Konwencji jest niezależne od miejsca zamieszkania bądź siedziby stron umowy oraz ich przynależności państwowej. Jedynym warunkiem zastosowania postanowień CMR jest okoliczność, że przewóz odbywa się pomiędzy

miejscami znajdującymi się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że warunki te zostały spełnione w niniejszej sprawie.

Strony zawarły w niniejszej sprawie dwie pisemne umowy zlecenia transportowego, w których określiły wzajemne obowiązki. Powód wykonywał wynikające z niej obowiązki jako przewoźnik.

Powód domaga się w niniejszej sprawie zapłaty z tytułu umowy wykonanej prawidłowo. Doszło do jej zawarcia w dniu 30 września 2013r., co oznacza, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie bowiem z treścią art. 32 ust.1 pkt c) CMR roszczenia, które mogą wynikać z przewozów podlegających niniejszej Konwencji przedawniają się po upływie jednego roku. Przedawnienie biegnie począwszy od upływu trzymiesięcznego terminu od dnia zawarcia umowy przewozu. Dnia wskazanego wyżej, jako wyjściowy dla biegu przedawnienia, nie wlicza się do terminu przedawnienia. Skoro doszło do zawarcia umowy w dniu 30 września 2013r., to roczny termin przedawnienia rozpoczął bieg w dniu 31 grudnia 2013r. Z chwilą wniesienia pozwu w dniu 23 grudnia 2014r. nastąpiła przerwa biegu przedawnienia.

Pozwany zakwestionował żądanie powoda również z tego względu, że w dniu 19 grudnia 2013r. dokonał kompensaty należności wynikającej między innymi z faktury VAT załączonej do pozwu z należnościami pozwanego wobec powoda z tytułu nienależycie wykonanej umowy z dnia 16 września 2013r.

Postępowanie dowodowe potwierdziło podniesione przez pozwanego okoliczności związane z postępowaniem reklamacyjnym, poniesieniem przez pozwanego szkody, wystawieniem not księgowych na łączną kwotę 916 EUR oraz dokonaniem przez niego potrącenia wzajemnych należności.

Zgodnie bowiem z art. 498 § 1 Kodeksu cywilnego gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

Potrącenie następuje przez złożenie drugiej stronie oświadczenia woli i w ten właśnie sposób dochodzi do umorzenia wzajemnych wierzytelności. Jednakże w razie sporu o istnienie i zakres wierzytelności niezbędne jest wykazanie wszystkich przesłanek skuteczności potrącenia (stanowisko takie zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 listopada 2006 r., II CSK 173/2006, niepubl.).

Pozwany przedstawił dokumenty skierowane do powoda, z których wynikała zasadność potrącenia z kwoty należnego powodowi wynagrodzenia.

Roszczenie powodajako nieistniejące, nie zasługiwało więc na uwzględnienie.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.obciążając nimi w całości przegrywającego spór powoda.Na koszty podlegające zwrotowi pozwanemu przez powoda złożył się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w oparciu o § 6 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz.490) w wysokości 180 zł wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska -Bruś